

РЕШЕНИЕ

№ 549

гр. София, 28.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **9804** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 3 и чл. 24, ал. 4 и 5 от Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието.

[фирма] обжалва отказ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Б. служба за акредитация” да разшири обхвата на акредитация на Лаборатория за анализ на храни „Св. Г.” към дружеството с изпитване за трихинела, обективиран в Заповед № 1099/03.08.2012 г. и потвърден с решение от 10.09.2012 г. на комисията по възражения към агенцията.

Ответникът отрича основателността на оспорването.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и при съществуващо право на оспорване, а разгледана по същество е и основателна.

I. Със заявление от 02.09.2011 г. дружеството е направило искане за разширяване обхвата на акредитация на лабораторията за анализ на храни, в т.2.2.13 от което е заявено изпитването за трихинела по отношение на продуктите по т.2.2. В хода на откритата процедура за разширяване обхвата на акредитация е извършена оценка на място, за която е изготвен доклад от 21.04.2012 г. Осъществена е и последваща оценка, чийто констатации са обективирани в анекс към доклада. Със заключителната част на анекса е направено предложение за разширяване на акредитацията за позициите съгласно приложение към анекса, в обхвата на които попада и изпитването за трихинела. На 02.07.2012 г. е проведено заседание на Комисията по акредитация

към изпълнителната агенция, която, в изпълнение функцията си по чл. 20, ал. 5 от ЗНАООС, е формирала положително становище по заявлението на дружеството, предлагайки на изпълнителния директор на агенцията да разшири акредитацията на дружеството според оценения обхват, представен с приложението към анекса от 21.05.2012 г. Предмет на оспорената заповед е разпореденото разширяване на обхвата на акредитация за извършване на изпитване за изчерпателно посочените в табличен вид към съобразителната част на заповедта продукти, с изключение на изпитването за трихинела. Заповедта по същество инкорпорира мълчалив отказ да се разшири акредитацията в тази част, тъй като не съдържа нито мотиви, нито изрично волеизявление на органа. Оспорващият е упражнил правото си на възражение по чл. 24, ал. 2 от ЗНАООС, по което се е произнесла нарочната комисия по чл. 13 от закона. Комисията по възражения е отхвърлила оспорването поради липсата в досието на записи, удостоверяващи, че лабораторията е определена от компетентния орган да извършва този вид изпитване, и с позоваване на чл. 12, т. 1 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

II. Обжалваният отказ е незаконосъобразен – засегнат е от отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК и евентуално – от порока по чл. 146, т. 4 от кодекса.

1. Разширяването на обхвата на акредитация може да бъде отказано от изпълнителния директор на ИА „БСА” с мотивирана заповед – вж. 30, ал. 2 от ЗНАООС. Разпоредбата е квалифициран израз на общото изискване по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност на административните актове. Излагането от административния орган на фактическите съображения, с които свързва упражняването на правомощието си, позволяват на съда да извърши контрол за материалната законосъобразност на акта, като прецени дали приетите за установени факти съответстват на относимата правна норма. В самата заповед не се посочва нито едно обстоятелство, което би изключило заявеното право на разширяване на акредитацията, а извеждането от съда на предполагаемата воля на административния орган е недопустимо. Само на това основание отказът подлежи на отмяна. Без значение е и обстоятелството, че издателят на акта е попълнил контролен лист В. Q(F) 26.1, в който е обосновал съществуването на предпоставка за отказ – заповедта не съдържа подобно позоваване, за да включи съжденията в него към предмета на съдебната проверка. При липсата на твърдение за обективна връзка между отказа и контролния лист, той не би могъл да преодолее отсъствието на мотиви в заключителния за административното производство акт. Нарушението не е отстранимо и с мотивирането на отказа от комисията по възражения – тя е контролен орган и не може замести неизразената воля на издателя на първоначалния акт (който е и подлежащият на съдебен контрол – чл. 30, ал. 3 във връзка с чл. 24, ал. 4 от ЗНАООС).

2. Дори и да се приеме, че отказът и потвърждаващото решение на комисията образуват едно цяло и по този начин обективират конкретно основание за отказ, то той би бил материално незаконосъобразен. Одобряването на лабораторията от съответния компетентен орган за извършване на анализ на проби, взети при официален контрол, не е условие за акредитация. Напротив, тъкмо обратната интерпретация е правилна. Този извод може да се изведе с аргумент от специалната разпоредба на чл. 12, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 882/2004, според която могат да

бъдат определени лаборатории, които работят и са оценявани и акредитирани в съответствие с изрично посочените в текста стандарти, т.е. определянето на дадена лаборатория за осъществяване на анализ на проби предполага вече съществуваща акредитация. Допълнителен аргумент в тази насока е и възможността определянето да се отмени в случай, че изискването за акредитация вече не се изпълнява – вж. параграф 4 на чл. 12 от регламента. От друга страна, в областта на акредитирането на официални лаборатории, извършващи тестове за трихинела, чл. 6 от Регламент (ЕО) № 1162/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на преходни разпоредби за прилагането на регламенти (ЕО) № 853/2004, (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета допуска, чрез дерогация на чл. 12, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 882/2004, определянето на лаборатория за извършване на официални тестове, дори и да не е акредитирана, ако отговаря на определени условия. Предвидената възможност представлява изключение и потвърждава общия принцип за необходимостта от акредитация, като по този начин дава и отговор на въпроса за отношението между акредитацията и определянето на лабораторията, извършваща тестове за трихинела. Фактическият състав на волеизявлението на компетентния орган за определяне на лаборатория предполага осъществен факт на акредитация. По хипотеза анализът на проби може да се извършва от субект, спрямо който администрацията е вече установила обективното съответствие с изискванията към самата дейност. Противното тълкуване би означавало последицата от юридическия факт да се превърне в предпоставка за възникването му.

Изложените съображения мотивират съда да отмени оспорения отказ и да върне преписката на административния орган за повторно произнасяне. При новото разглеждане на случая органът следва да прецени дали лабораторията на дружеството отговаря на изискванията за акредитация по отношение на изпитването за трихинела и при положителен отговор на този въпрос – да издаде нарочен акт за признаването ѝ. При евентуален отказ на различно от отреченото от съда основание е дължимо изричното му мотивиране. В случай, че за вземането на решение е необходимо изясняването на определени обстоятелства, преди издаването на новия акт и в изпълнение на процесуалното си задължение по чл. 35 от АПК органът следва да даде нарочни указания на заинтересованата страна, като ѝ предостави възможност да обоснове искането си, респ. да ангажира допълнителни доказателства за съществуването на предпоставките за разширяване на акредитацията относно конкретното изпитване.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК за жалбоподателя е възникнало правото на разноски в процеса в общия им доказан размер от 950 лв. за платени държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК,
Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказа на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Б. служба за акредитация” да разшири обхвата на акредитация на Лаборатория за анализ на храни

„Св. Г.” към [фирма] с изпитване за трихинела, обективиран в Заповед № 1099/03.08.2012 г. и потвърден с решение от 10.09.2012 г. на комисията по възражения към агенцията.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Б. служба за акредитация” да заплати на [фирма] сумата от 950 (деветстотин и петдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: